

prima instanță: A.Rotari
instanța de apel: N.Vascan, E.Clim, Iu.Cotruță

dosarul nr. 2ra-2256/14

ÎNCHEIERE

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Vera Macinskaia, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia către Ministerul Justiției al R. Moldova privind constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 26 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2013,

c o n s t a t ă

La 29 martie 2013 Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia a depus cererea de chemare în judecată către Ministerul Justiției al R. Moldova privind constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanților au indicat că, prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.10.2000, Levinson Igor în calitate de director al Companiei Comercial-Financiară „Levinson-Sofit” a fost condamnat în baza art. art. 164 (2), 199 (1) și 123 CP, la 13 ani privațiune de libertate. Totodată, reclamanții au fost recunoscuți ca părți vătămate, însă acțiunea civilă a fost lăsată fără examinare în procedură civilă.

Acționînd în procedură civilă, prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12.09.1997, s-a dispus încasarea mijloacelor bănești în sumă de 17 045 dolari SUA din contul Companiei Comerciale-Financiare „Levinson-Sofit” în beneficiul reclamanților, fiind eliberat titlul executoriu.

Menționează reclamanții că după pronunțarea sentinței și rămînerea acesteia definitive și irevocabile, Direcția de executare Buiucani, mun. Chișinău a Departamentului de executare a deciziilor judiciare, executorul I. Furdui s-a ocupat

de executarea laturii civile, acesta constatînd că Levinson Igor execută pedeapsa cu închisoarea  i a comunicat reclamanților că suspendă procedura de executare, pe perioada privării de libertate a debitorului.

Au comunicat reclamanții că în luna iulie 2009, Levinson Igor a fost eliberat din penitenciar, părăsind în regim de urgen   ara. La adresările fa  de executor după eliberarea debitorului, au fost informa i că în urma reorganizării, nu mai deține procedura de executare.

La solicitările din 03.09.2012 către Uniunea Na ional  a Executorilor Judec tores i, Camerei teritoriale Centru a executorilor judec tores i  i executorului I. Furdui, referitor la soarta procedurii de executare, reclamanții au fost informa i că executorului I. Furdui nu i-a fost transmisă de către Oficiul de executare Buiucani, mun. Chișinău procedura men ionat  iar din registrele de eviden  ale tuturor executorilor din circumscrip ia Camerei teritoriale Centru nu a fost identificată procedura de executare nominalizată.

Prin răspunsul p r tului din 12.10.2012, reclamanții au fost informa i că nu a fost găsit dosarul de executare solicitat, cu recomandarea de a ob ine duplicatul titlului executoriu  i de a reîncepe procedura de executare.

Ulterior, reclamanții au înaintat repetat spre executare duplicatul titlului executoriului, iar executorul judecătoresc A. Bănărescu prin încheierea nr. 056-430/12 din 13.11.2012 a refuzat în primirea spre executare a documentului executoriu pe motivul expirării termenului de executare.

Cererea privind repunerea în termenul de executare a titlului executoriu, a fost respinsă prin hot r rea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.12.2012, men inut  prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.03.2013.

Menționează reclamanții că omiterea termenului de prescrip ie nu le poate fi imputată deoarece ei au  ncredin at executarea silită organelor abilitate - Direc iei de executare a deciziilor judiciare, însă în virtutea reorganizării acestei structuri, actele de executare s-au :pierdut, fapt ce nu li-a fost adus la cuno tin , astfel, fiind priva i de posibilitatea încasării prejudiciului cauzat în sumă de 17 045 dolari SUA.

Invoc nd circumstan ele de fapt, reclamanții au pretins încasarea prejudiciului material în sumă de 17 045 dolari SUA  i a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei.

Prin hot r rea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2013 ac iunea a fost respinsă ca nefondată.

La 10 iulie 2013 împotriva hot r rii respective, Breazu (Mișcoi) Ion a declarat apel nemotivat, iar la data de 02 august 2013, Breazu (Mișcoi) Ion  i Breazu (Mișcoi) Emilia au depus apel, solicitând casarea hot r rii contestate  i emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a ac iunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 a fost respins apelul declarat de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2013.

La adoptarea soluției instanța de apel a concluzionat că, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12.09.1997 s-a dispus încasarea de la Compania Comercial-Financiară „Levinson-Sofit” în beneficiul lui Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia, suma de 17 045,00 dolari SUA (f.d. 6), hotărârea rămasă irevocabilă prin neatacare. Este de menționat faptul că potrivit art.15 alin.(1) CE, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că potrivit răspunsului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din 11.09.2012 (f.d.21) în rezultatul interpelării executorilor investiți în funcție din circumscripția Camerei Teritoriale a executorilor judecătorești Centru, nu a fost identificată procedura executorie intentată în baza documentului executoriu nr.2- 1787/97 din 12.09.1997.

Totodată, lipsa procedurii de executare a fost constatată și în urma verificării registrelor documentelor executorii ale fostului Oficiu de executare Buiucani, Chișinău pentru perioada 2002-2010 și a proceselor-verbale de transmitere a procedurilor executorii de la acest oficiu la executorii judecătorești licențiați, fapt confirmat prin răspunsul Ministerului Justiției, Direcția Executori Judecătorești din 12.10.2012 (f.d. 18).

Instanța de apel a reținut că, potrivit raportului prezentat de către executorul judecătoresc Ion Furdui din 20.05.2013, nr. 032-79/13 la materialele dosarului, ultimul nu deține în proces de executare sau în cadrul materialelor de arhivă titlul executoriu privind încasarea de la Compania Comercial-Financiară ”Levinson-Sofit” în beneficiul lui Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia, mijloacele bănești în sumă de 17 045,00 dolari SUA.

Instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe cu referire la netemeinicia acțiunii înaintate, or, potrivit art. 118 alin.(1) CPC fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Reieșind din înscrisurile examinate precum și luînd în considerație că în prima instanță și nici în instanța de apel, apelanții nu au prezentat probe prin care ar demonstra faptul că titlul executoriu, eliberat în baza hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2-2787/1999 din 12.09.1997, a fost depus spre executare, prima instanță întemeiat și legal a constatat lipsa încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Prin urmare, în lipsa unor probe concrete privind neexecutarea hotărîrii judecătorești și existența prejudiciului material suportat de apelanți ca urmare a neexecutării hotărîrii judecătorești, instanța de apel a considerat că prima instanță,

întemeiat și legal a respins acțiunea înaintată, iar argumentele apelanților în acest sens, nu pot fi reținute nici în instanța de apel, dat fiind faptul că argumentele apelanților au fost examinate sub toate aspectele în prima instanță.

La 23 mai 2014 Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Mai mult ca atât, s-a indicat că instanța de apel și prima instanță nu au constatat și nu au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material și procedural, iar concluziile instanțelor expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs, în esența lui, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Breazu (Mișcoi) Ion și Breazu (Mișcoi) Emilia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Iurie Bejenaru